

tober 1948 (bilag nr. 8). På grund af det sene tidspunkt har spørgsmålet ikke kunnet behandles i arbejdsudvalget, men plenarforsamlingen har på sit sidste møde vedtaget at henstille til handelsministeriet så vidt muligt at imødekomme fællesrepræsentationens henvendelse.

Til § 4.

(Gældende lovs § 2).

ad a. Bestemmelsen foreslås affattet i en noget andet formulering end den af den gældende lukkelov og L. 38 benyttede. Der er dog ikke tale om nogen realitetsændring men kun om at give en mere retvisende formulering af apotekernes forhold til lukkeloven.

ad b. Fællesrepræsentationen af danske Bladhandlere har indtrængende henstillet, at kioskerne vareområde udvides med en række nærmere opregnede varer, herunder navnlig billige bøger, films, julehefter og souvenirs. Udvalget har dog kun i et mindre omfang ment at kunne imødekomme bladhandlernes ønsker. L. 38 foreslog en udvidelse af kioskerne vareområde med viskelæder, fiskelim og penneskaffer. Denne udvidelse er medtaget i udvalgets forslag. Herudover foreslås det at udvide vareområdet med elektriske sikringer, der er anset for naturligt at høre hjemme i kioskvarernes kreds, medens man iøvrigt ikke har ment at kunne imødekomme de fremsatte ønsker. Chr. Gyldenslette og I. P. Jensen har dog stemt imod, at elektriske sikringer medtages blandt kioskvarerne.

ad c. Vareområdet er det samme som efter L. 38 bortset fra den ovenfor under litra b nævnte mindre udvidelse af kioskvarerne, der også gør sig gældende her, idet bestemmelsen hjemler salg af samtlige de under litra b nævnte varer.

Derimod foreslår udvalget som noget nyt, at det foreskrives, at de af bestemmelsen omfattede jernbanekiosker m. v. ikke må have salgsluge, dør eller udstilling af varer ud til offentlig gade, ej heller i butikkernes almindelige åbningstid. Detailhandelens repræsentanter har overfor udvalget fremført eksempler på sådanne forhold, og da udvalget har ment at måtte give detailhandelens repræsentanter medhold i, at det næppe er helt rimeligt, at jernbanekiosker m. v., der gør brug af en ekstraordinær adgang til at drive handel i den almindelige lukketid, som alene er hjemlet af hensyn til betjening af de rejsende, samtidig i den almindelige forretningstid konkurrerer med almindelige handelsvirksomheder ud til offentlig gade, foreslås det at optage den nævnte bestemmelse om forbud mod salgsluge, dør eller udstilling af varer ud til offentlig gade.

Detailhandelens repræsentanter og en deputation fra Tobakshandlernes Landsforening, som har givet møde for udvalget, har endvidere ønsket, at den adgang, jernbanekiosker m. v. i øjeblikket har til i butikkernes almindelige åbningstid at forhandle andre end de i § 4 c opregnede varer — herunder tobaksvarer — bliver frataget dem ved at § 4 c optages i § 9. Det anføres, at virksomheder, der vil sælge tobak på jernbanestationer m. v., bør lukke sammen med almindelige butikker. Dette standpunkt har Gustav Pedersen og Henry Gran støttet. Udvalgets øvrige medlemmer har imidlertid været betænkelige ved at gå med til dette indgreb i jernbanekioskernes hidtidige rettigheder. Derimod har udvalget tiltrådt et af detailhandelens repræsentanter fremsat subsidiært forslag om, at det påbydes, at jernbanekiosker m. v. ved den almindelige butikslukketids indtræden skal bortfjerne eller indelukke og tildække de varer, som de ikke må forhandle i lukketiden.

Endelig har udvalget udeladt den af L. 38 foreslåede bestemmelse, hvorefter salg på centralbanestationer for rutebiler sidestilles med salg på jernbanestationer m. v., under hensyn til, at rutebilstationer i almindelighed næppe er så skarpt afgrænset fra offentlige gader og pladser, som det i regelen er tilfældet med jernbanestationer.

ad d. og e. Bestemmelserne svarer uændret til den af L. 38 foreslåede formulering.